

Rondzendbrief Daan & Debora de Groot

April 2013

nr. 19

Een nieuwe nieuwsbrief. We hadden beloofd om er meer dan één per jaar te schrijven. Dit keer willen we meer delen over alle dingen in het werk. De wekelijkse activiteiten, de mooie momenten, de moeilijke momenten, het team, de toekomstverwachting en andere dingen om te delen.

Het is bijna mei en de winter heeft het land definitief verlaten. Voor het eerst mogen we ervaren wat het is om in het najaar geplante bloembollen te zien groeien. Zelf gezaaide zaadjes te zien uitkomen. Fruitbomen te (laten) snoeien en de bloesems aan de bomen te zien komen en te ruiken. Bijen die rond de bloesems zoemen. De geur van vers gemaaid gras. In het zonnetje buitenspelen met Anna. Kou en sneeuw is mooi, maar deze tijd is ook heerlijk. Naast het mooie voorjaar lijkt het in het werk voorjaar te blijven. Iedere keer zijn er nieuwe ontwikkelingen, nieuwe mensen, nieuwe activiteiten, nieuwe vrienden en hulp. De programma's worden druk bezocht. Het team is voor ons een zegen ook al is het een uitdaging om een team te leiden en een project te controleren. Met meerdere teamleden is ook het werk gegroeid en uiteraard wordt het werk verdeeld over alle teamleden maar uiteindelijk zijn en voelen we ons toch verantwoordelijk.

Team

Dit brengt ons gelijk bij het team. We zijn dankbaar voor de mensen die we gekregen hebben en met wie we dit werk mogen doen. Om een project goed te laten lopen is het belangrijk dat er gemotiveerde mensen aanwezig zijn die het werk zien als een roeping, die een hart hebben voor de doelgroep en die in een team kunnen werken. Wij hebben niet hard gezocht naar de teamleden die we nu hebben. Ze zijn ons aangeboden, hebben zelf gebeld of zijn er vanaf het begin al bij. Daarom kunnen we niet anders als God iedere keer opnieuw danken voor de mensen die op ons pad zijn gebracht. Misi heeft een klik met de tieners en is een echte regelaar. Denkt aan veel dingen, weet precies waar alles staat, wat er gekocht moet worden, wat er schoongemaakt moet worden. Jenó is een echte pastor, iemand die met iedereen over God wil praten en mensen wil motiveren om zich in het leven op Hem te richten.

" Gebedspunten "

- Dank voor alle zegeningen van God in de afgelopen maanden.
- Bid voor de zoektocht in Roemenië naar een nieuwe medewerker.
- Bid voor de zoektocht in Nederland naar een nieuwe vrijwilliger.
- Bid voor de voorbereidingen op de kampen.
- Bid voor de voortgang van het project. Liefde, wijsheid en geduld voor het team.
- Bid voor voldoende support uit Nederland voor project en privé.

Hij gaat nooit zonder Bijbels om uit te delen de straat op. De jongeren zien hem als een vader figuur. Baba is een maatschappelijk werkster en ze wil niets liever als anderen helpen om een beter leven te leiden. Ze weet hoe ze dit in een hulpplan moet omzetten. Daarnaast 'ziet' ze overal werk, ook de schoonmaakklusjes. Ze heeft ervaring in een kledingwinkel dus in no-time weet ze de juiste kleding voor iedereen te vinden. Evi helpt ons twee dagen in de week en haar mix tussen westers denken en veel ervaring in Roemenië brengt het nodige extra aan de tienerprogramma's, maar ook bij de wijkbezoeken en hulpplannen heeft ze een positieve bijdrage. Iedereen heeft ook negatieve kanten zoals wij die ook hebben. Maar in een team gaat het erom dat je dat van elkaar weet, accepteert en dat bij elkaar probeert te verbeteren. Dit is een blijvend proces maar tot nu toe hebben we daar geen grote problemen mee gehad.

Misi en Evi zullen tot de zomerkampen bij ons blijven werken. Daarna zullen ze ons team gaan verlaten. Evi gaat zich richten op haar eigen project, een combinatie van een integratieproject voor tieners en

een camping. Misi gaat eerst een tijdje in Nederland werken en daarna hoopt hij bij het project van Evi te gaan werken. Hiermee verliezen we twee waardevolle teamleden. Ons gebed is dat hun posities door de juiste mensen mogen worden ingevuld. Voor Misi hopen we een vervanger in Roemenië te vinden. Daarnaast hopen we dat personen in Nederland bereid zijn ons project te komen ondersteunen. Hierover kun je meer lezen op onze website en de website van Coming Home!.

Programma's

In grote lijnen hebben we in het verleden al verteld welke programma's er wekelijks gehouden worden. Tot nu toe werkten we met twee doelgroepen. Volwassenen en tieners die veel op straat zijn en de families in Baneasa en de hutjes eromheen. De laatste maanden bezoeken Jenó en Baba een arme straat die in de wijk 'Mureseni' ligt. Jenó kende daar enkele families uit het verleden en wilde graag iets voor hen doen. Baba is hem daarbij gaan helpen en is ook 'enthousiast' geworden. Enthousiast in de zin van, dat er genoeg werk te doen is en dat er veel armoede en hopeloosheid heerst. Omdat dit voor ons een nieuw gebied is proberen we daar op een juiste manier te starten en niet gelijk met zakken vol spullen naar toe te gaan. We willen daar graag meer gaan doen maar zijn nu op een punt dat we eerst gaan inventariseren en daarna een plan van aanpak maken. Iedere week gaan Jenó en Baba naar twee families en houden daar een kinderprogramma met gemiddeld tien kinderen. Op dinsdagochtend gaat Baba met Evi de jongste kinderen halen om hen te wassen en schone kleding te geven.

Diezelfde dinsdagochtend halen we ook altijd een jongetje uit de containers naast Baneasa. Zijn verhaal is schrijnend. Hij heet Toni, is 7 jaar en is blind. Hij woont met 9 andere personen in een container van 2 bij 3 meter. Zijn ouders weten niet wat ze met hem aan moeten en daarom staat of zit hij heel de dag tegen de kast, te verwaarlozen. Als hij bij ons komt heeft hij zo'n honger dat we hem niet meer kunnen geven omdat we bang zijn dat hij anders teveel eet. Vier grote boterhammen zijn zo weg. Hij geniet van alle aandacht en spelletjes die we met hem doen. Na een lange zoektocht heeft Baba een school voor slechtzienden gevonden in Cluj Napoca waar hij mogelijk naar toe kan. Samen met Jenó en Baba heeft Daan deze school bezocht en nu hopen we de ouders zover te krijgen dat ze hem daar naar toe laten gaan.

Niet ieder programma is een succes. In het begin van dit jaar zijn we begonnen met een moeder/kind programma. Dit was voor moeders met baby's tot drie jaar. Helaas hebben we met elkaar besloten om hier weer mee te stoppen omdat het zijn doel miste. Het programma was gericht op de baby's. Maar de moeders kwamen alleen maar voor zichzelf. Tijdens de badderprogramma's kwamen veel moeders opdagen maar probeerden ze ook zoveel mogelijk baby kleding in hun tassen mee te smokkelen. Als er dan een informatief programma was over voeding of spelen dan kwam er maar één moeder. Baba en Evi proberen nu d.m.v. individuele bezoeken de moeders te adviseren.

Het douche/inloopprogramma op vrijdag wordt steeds beter bezocht. De tijden hebben we verruimd en veel bezoekers komen nu al voor 11.00 uur. Eerst was dit 13.00 uur. Daarnaast hebben we besloten om op de vrijdag een warme maaltijd voor de mensen te maken. Gemiddeld krijgen 40 mensen op vrijdag een maaltijd.

Iedere maand behandelen we een thema met de kinderen. Het nieuwe jaar begonnen we met respect. Veel kinderen in ons werk groeien op met verkeerde of geen normen en waarden. Dit zagen wij ook terugkomen in de programma's. Bijvoorbeeld doordat ze andere kinderen voor gek zetten of uitschelden. Tijdens de lessen over respect hebben we onder andere gesproken over hoe je anderen kunt helpen en hoe je je gedraagt op het schoolplein, in de klas, thuis of in het programma. Daarbij moesten de kinderen de lessen in praktijk brengen door het uit te beelden in drama of door bij naburige bedrijven klusjes te doen. Het was een groot succes! Daarna hebben we over de liefde gesproken naar aanleiding van 1 Corinthe 13. Wat een goed vervolg was op Respect. Maart was de maand van Pasen. Daarin is de lijdensweg van Jezus op aarde en de prijs die Hij betaald heeft verteld. Als afsluiting hebben we met een aantal kinderen een

toneelstuk voorbereid. Voor de kinderen was dit echt een uitdaging, omdat ze flink wat tekst uit hun hoofd moesten leren. Soms kostte het moeite om de kinderen te motiveren. In het begin leek alles makkelijk en leuk, maar toen ze zagen dat er ook inzet gevraagd werd, begon het moeilijk te worden en was het minder aantrekkelijk. Daarnaast zijn we afhankelijk van de gemoedsgesteldheid van de kinderen en hun ouders. Veel kinderen moeten thuis blijven om te helpen of om te bedelen. Uiteindelijk is het gelukt en hebben ze het goed gedaan. We hebben nu het thema 'de vrucht van de Geest' afgesloten. Daarbij hebben we een aantal delen van de vrucht gepakt en deze verspreid over de maand uitgelegd. Door middel van objectlessen en drama hebben we geprobeerd het uit te leggen.

Naast de programma's bezoeken we de kinderen en hun ouders. De meeste kinderen zitten op school als wij in de ochtend op bezoek gaan, maar er zijn ook een aantal die dat niet doen. Het is altijd goed om weer even de ouders te zien. Momenteel neemt Baba bij een aantal gezinnen vragenlijsten af om te kijken waar welke hulp nodig is. De anderen bezoeken de ouders. In de afgelopen maanden mochten we ook bezoek ontvangen in de programma's. Er werd een idee geopperd om de politie uit te nodigen in het programma. Zij hebben wat verteld over wat er gebeurd als er een misdaad wordt gepleegd. Wist je dat je hier zelfs de gevangenis in kunt gaan als je in een auto rijdt zonder rijbewijs? De kinderen werd ook verteld dat zij, ook al zijn ze jong, ook de gevangenis in kunnen gaan. Veel kinderen worden gebruikt om misdaden te plegen, omdat mensen denken dat zij

toch de gevangenis niet in kunnen gaan. Wel dus. Hoewel alles goed bedoeld was, had ik het idee dat de mensen van de politie niet goed wisten waar deze kinderen dagelijks mee te maken hebben en hoe ze leven. Hier en daar hielpen onze collega's, de kinderen en de politie een beetje met vragen te stellen. De kinderen durfden dit zelf niet, bang om gelijk opgepakt te worden. Daarna mochten we een groep van Youth With A Mission ontvangen. Zij hebben in Nederland de bijbelschool gedaan en waren nu op zendingsreis door Oost-Europa. Zij hebben een erg leuk programma gehouden met clowns, spelletjes, zingen en Bijbelverhaal aan de hand van flanelplaten. We hebben erg veel gelachen.

Halverwege maart kregen we een Coming Home! reis op bezoek. Ook zij hebben geholpen in het programma

door de activiteiten voor te bereiden en eten voor de kinderen klaar te maken. De kinderen smulden van de hotdog die ze kregen en aan het einde kregen ze een tasje met wat lekkers en een cadeautje. Ook dat is mede mogelijk gemaakt door deze reis. Bedankt!

Helaas gebeuren er ook dingen die je niemand toewenst. Zo brandden er in februari drie hutjes in rook op. Alles waren ze kwijt. Een vrouw had nog net haar identiteitskaarten kunnen pakken en die van haar vriend. We hebben deze mensen kunnen helpen met kleding en een douche. Verder wilden we eerst afwachten wat de gemeente zou doen. De gemeente heeft helaas weinig gedaan. Als je mensen wilt helpen komen er altijd weer andere problemen aan het licht. Zo was er een stel met kinderen dat niet getrouwd is. Zij kunnen geen plek krijgen in het opvanghuis van de gemeente omdat zij geen mensen toelaten samen te wonen als ze niet getrouwd zijn. Vanuit een christelijk oogpunt prima, maar daar had deze familie niet veel aan. Een ander stel kon niet in het opvanghuis terecht, omdat ze niet wilden dat hun gegevens werden genoteerd. De man had problemen bij de politie, als bekend werd dat hij daar zou wonen dan zou hij opgepakt worden. En zo stuit je altijd weer op andere problemen. We doen wat we kunnen en vaak moeten we het in Gods handen laten, wat soms heel frustrerend kan zijn. Zeker als je ziet dat zo vaak de kinderen de dupe er van zijn. Gelukkig zijn er ook situaties waarin we wel kunnen helpen. Zo is er een vrouw die geen zwangerschappen kan vasthouden. Ze is vijf keer zwanger geweest en vijf keer heeft ze een miskraam gehad. Ze wil niet meer zwanger worden. Ze had via de dokter voor twee maanden anticonceptie gekregen, maar dat is bij de brand verloren gegaan. Samen met Baba is ze naar de dokter geweest. Als je in Roemenië een bepaald programma volgt, dan kun je naderhand gratis anticonceptie krijgen. Ze heeft het programma gevolgd en krijgt nu gratis anticonceptie. Een andere vrouw heeft al maanden last van heel veel pijn in haar hele lichaam. De dokters konden steeds niets vinden. Baba is samen met haar naar een dokter geweest die zij goed kende. Na veel praten gaf de dokter aan dat ze haar gratis kon helpen, maar dan moest ze wel in het ziekenhuis blijven. Dat wilde ze niet, ze wilde en kon niet haar kinderen achterlaten bij de oudste dochter. Als het een week later was geweest was het geen probleem dan was oma er weer. Maar dat kon niet. Baba bleef op haar inpraten, maar het hielp niet. Ook ik heb met haar gesproken, maar ze bleef erbij.

Ik vroeg of dat ik voor haar mocht bidden. Na gebeden te hebben is ze vertrokken. Baba moest terug naar de dokter om de situatie uit te leggen. Ze zag er tegenop. Toen ze terug kwam was ze enorm blij. De dokter had gezegd dat die vrouw anders ook wel iedere dag kon terugkomen om onderzoeken te doen. Samen zijn we naar haar toegegaan en ze stemde ermee in. Nu twee maanden later is ze gezond en genezen. Daar zijn we God dankbaar voor. Met vallen en opstaan mogen we dit werk doen, wetende dat Hij ons niet verlaten zal.

Voorjaarsreis

In het vorige stukje stond al iets over de voorjaarsreis. Naast de hulp in de programma's hebben ook een collega project geholpen met het opknappen van hun werkruimte. Zo is er een depot gemaakt voor kleding en is er een kamer geveerd zodat daar onderwijs gegeven kan worden. Verder is er een klein kamertje gemaakt waar medische hulp gegeven kan worden.

Privé

Wat moeten we vertellen? Het gaat erg goed met ons. Iedere dag gaan we met plezier naar ons werk, we genieten van onze vrije dagen samen met Anna. In februari zijn we voor de verjaardag van Daan twee dagen naar Sibiu geweest. Het was voor het eerst

sinds dat we in Roemenië wonen dat we zoiets als gezin gedaan hebben. We hebben met elkaar een fijne tijd gehad en daarnaast nog onze Zwitserse vrienden opgezocht die daar nu in de buurt wonen. Anna ontwikkelt zich prima. In de laatste weken probeerde ze steeds te gaan staan en dat gaat nu goed. Nu alleen nog leren om weer te gaan zitten, want jezelf maar laten vallen is ook geen oplossing. Ze kruipt de hele tuin door en nu ze kan staan zijn ook de trappetjes naar de veranda niet meer veilig. Inmiddels heeft ze zes tandjes, wat een leuk gezicht geeft.

Er gebeuren ook minder leuke dingen. Zo is pas geleden de oma (vaderskant) van Debora overleden. Debora is toen twee dagen in Nederland geweest. We willen graag iedereen bedanken die met ons meegeleefd heeft. Daarnaast hebben we te horen gekregen dat onze grootste maandelijkse sponsor 1 juli gaat stoppen met de sponsoring van 150 euro per maand. We hopen en bidden dat dit weer opgevuld zal worden. In geloof kijken we naar de toekomst. De komende tijd zal drukker worden voor ons. Allereerst zullen we op 1 mei Anna's eerste verjaardag vieren, samen met de ouders van Debora en onze vrienden. Vervolgens hopen we eind juni nog even naar Nederland te komen om Anneke te ontmoeten. Anneke (zus van Daan) is 9 maanden met Mercy Ships in Afrika geweest. En na zo'n lange periode is dat wel een bezoek waard. Aansluitend zullen de reizen komen.

Als afsluiting een gedeelte van een lied van Sela dat Debora samen met haar zus heeft gezongen, tijdens de begrafenis van hun oma. Naar Psalm 84.

...De Heer beveiligt ons, eer en geluk zal Hij geven, Hij heeft Zijn liefde nooit ontzegd, aan mensen eerlijk onderweg. Heer van de Hemelse legers, gelukkig zijn zij die vertrouwen op U, Wat hou ik van Uw huis!...

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van €

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

**Uw eenmalige / maandelijkse giften kunt u overmaken naar 1345.78.163
t.n.v. Stichting Coming Home! o.v.v. 'Daan en Debora in Roemenië'**